

Venlighed på karrusellen

Hilary Watkins Lemon
(baseret på en virkelig hændelse)

Da Damien gik ind i parken, hørte han munter musik. Hans bedstemor tog ham og hans lillesøster, Adele, med hen for at køre i hans yndlingskarrusel. Den havde en sjov leg med ringe. Damien glædede sig til at vise

Adele, hvordan man legede den leg.

Snart stod de i kø. Karrusellen var stor og farverig med en masse udskårne ponyer. De smilende børn sad på ponyerne og vinkede, mens de kørte rundt og rundt.

»Hvis du vælger en af de yderste ponyer, kan du spille ringspillet!« fortalte Damien Adele. »Kan du se de pinde, børnene holder? Og se manden med ringene?«

Damien pegede på medarbejderen. Han stod i nærheden af karrusellen og holdt en ring frem. Når børnene kørte forbi på karrusellen, prøvede de at stikke deres pind gennem ringen for at fange den. Hver gang de fangede en ring, holdt medarbejderen en ny frem.

Adele klappede i hænderne. »Jeg vil gerne fange alle ringene!« sagde hun.

Endelig kom de forrest i køen. Men der var kun en hest tilbage på karrusellen.

»Damien,« sagde grand-mère, »hvorfor lader vi ikke Adele tage den sidste plads, siden hun aldrig har prøvet den før? Du kan køre på næste tur.«

»Okay,« mumlede Damien. Han så medarbejderen hjælpe Adele op på den skinnende brune pony. Så gav medarbejderen Adele en pind til at fange ringene.

Musikken begyndte, og karrusellen begyndte at dreje rundt. Damien så med fra siden sammen med grand-mère. Men Adele holdt pinden omvendt! I stedet for at holde pinden på det store håndtag holdt hun den i den lange, tynde ende, der blev brugt til at fange ringene.

»Adele, vend din pind om!« råbte han. Men Adele syntes ikke at høre ham igennem larmen. Da hun kørte forbi ringen, bankede hendes pind på den. Men håndtaget var for stort til at passe ind i ringen.

»Adele, din pind!« Damien prøvede igen. »Du kan ikke fange ringene, hvis du holder den sådan!«

Men Adele hørte ham ikke. Hun smilede bare og lo, mens karrusellen kørte rundt. Hendes pind bankede på ringen igen og igen. Hun fangede ikke en eneste.

Damien jamrede. Adele spildte sin tur! Hvis han var på karrusellen, ville han fange alle ringene.

Da turen var forbi, løb han op til Adele.

»Jeg fortalte dig, hvordan du skulle holde pinden!« råbte han. »Hvorfor lyttede du ikke til mig? Du gjorde det helt forkert!«

Adele råbte ikke tilbage af Damien. Hun græd ikke. Hun stod bare der og så så lille ud.

Damiens hjerte hamrede, og hans ansigt føltes varmt. Det gjorde ham vred at se Adele gå glip af alle disse ringe! Men det var jo første gang, hun prøvede. Desuden havde hun set ud som om, at hun havde det sjovt. Indtil nu.

Damien fik det forfærdeligt. Han ville ønske, at

han ikke havde råbt af Adele.

»Det er jeg er ked af,« sagde han mildt. »Det var ikke pænt af mig.«

Adele så op.

»Hvad nu, hvis jeg giver dig nogle tips til at fange ringe?« sagde Damien. »Jeg sætter mig ved siden af dig på karrusellen og hjælper dig.«

Adele nikkede.

Så vendte Damien sig mod grand-mère. »Må vi få to billetter, så Adele kan prøve igen?«

Grand-mère smilede. »Selvfølgelig.« ●

Denne historie fandt sted i Frankrig.

